

Collegial=Eidende

for

Danmark og Norge.

Med kongeligt allernaadigst Privilegium.

Nr. 8. Den 23 Februar 1799.

Offentlig Foranstaltning.

Efter Anordningen af 17 Juli 1795 skulde den kontante Erstatning for Brandskaden her i Staden den 5 til 7 Juni s. A. udredes af Brandkassens den Tid opsparvede Formue; denne befandtes, paa en ubetydelig Kassebeholdning nær, ganske udsat imod Pant i Gaarde og Huse her i Staden. Da nu deels den første Termins Betaling af denne kontante Erstatning, som i Anordningen var bestemt til den 11 Septbr. næstefter, indtraf, førend nogen af de udsatte Summer, efter foregaaende Opsigelse, dertil kunde inddrages, og deels saadanne Opsigelser, formedelst den ved bemældte Ildbrand forøgede Bødselighed i at erholde Prioritets Laan, useiðkarligt vilde draget de fleste Debitorens Ødelæggelse og et uundgaaeligt Tab for Kassen efter sig; saa blev intet andet Middel for Brandforsikrings-Direktionen tilovers, for at undgaae dette og tilveiebringe de fornødne Summer

mer i rette Tid til de Skadelidtes Gyldestgjørelse, end at optage Laan. For saameget muligt at lette denne Operation, blev det en Nødvendighed at lempe sig efter Bedkommende, som vilde forstrække Kassen med Laan; og saaledes ere de fleste af Brandforsikkrings-Kassens Obligationer udstædte paa Ihandehaverne; af de øvrige, som ere udstædte paa Navne, er det bekjendt, at en Deel siden ere transporterede, og det kan antages, at ikke faa, uden Direktionens Vidende, imidlertid ere transporterede paa tredie og fjerde Haand. Da nu den sidste Betalings-Termin ved afvigte 11 Decbr. er tilendebragt, vil der, efterhaanden, blive at afdrage paa Kassens Gjeld, og til den Ende kunde der foresalde Opfigelser af dens Obligationer fra Direktionens Side. Men da der hverken for de Obligationer, som lyde paa Ihandehaverne, eller dem, som uden Direktionens Vidende ere transporterede paa andre Navne, kjendes nogen Eier at henvende sig til med foresaldende Opfigelser, saa bliver hertil ingen anden Maade mulig, end at slike Opfigelser maae skee i de offentlige Tidender, ligesom ved kongelige Obligationer allerede er indført. Det er derfor, efter Direktionens Forestilling, under Gaars Dato, bevilget: at de Opfigelser af Kjøbenhavns Brandforsikkrings Obligationer, som skee fra Direktionens Side, maae ansees lovligen forkyndte, naar de tredje Gange for de ordentlige Opfigelses-Tider, 11 Marts og 11 Septbr., blive indførte i de Kjøbenhavnske berlingske Aviser

ser og Adresse-Kontorets Efterretninger; dog skal denne udsærdigede Bevilling læses for Kjøbenhavns Hof- og Stads-Ret.

Justits-sag.

Med Høiesterets-Dom af 20 Dec. s. A., der stadfæster de foregaaende Lands- og Hjemtings-Domme, er Mette Pedersdatter af Schaarup, under Nalborg-Amt, for Børnesødsel i Dølgemaal og Børnets Drab, tilfunden at miste sit Liv og hendes Hoved at sættes paa en Stage, samt at have hendes Hovedlod og Jord, om hun nogen eier, til Kongen forbrudt, m. v. Af Høiesterets Beretning om denne Sag erfares: at Delinquentinden, med egen Bekjendelse, Corpus delicti og Sagens øvrige Omstændigheder, er overbevist om at have, Natten mellem den 25 og 26 Mai s. A., født et levende Pigebarn, som hun derefter kastede i en Leer- eller Bandgrav, hvorved det ombragtes. Anledningen til denne Misgjernings Opdagelse har været, at Søren Larsen og Delinquentindens Moder, Sophie Nielsdatter, hændelsevis bleve vaer noget liggende i et Hul, som ved nærmere Undersøgelse befandtes at være en Efterbyrd, hvorpaa de forfølede sig til Delinquentinden, der tilforn havde været mistænkt for at være svanger, og fik hende til at paavise Børnet, som hun vedkjendte sig. Under de optagne Forhører har hun forklaret: at hun var 25 Aar gammel; at hun i hendes Ungdom havde levet

levet af Betleri, men siden tjent for sit Brød; at hun forrige Kyndelmisse mærkede sit Svangerskab, men benægtede det for hendes Moder og Madmoder; at hun ei havde tillavet Barnetoi, men fornærmede Nat, liggende i sin Seng i samme Bærelse, hvor hendes Husbonde og Madmoder laae, havde født det omhandlede Barn, hvilket hun derefter kastede i Vandgraven, uden i Forveien at have tilføiet det nogen Skade; at ingen havde mærket, at hun fødte, eller derved været hende til Hjælp; at hendes Moder ikke har været Medvidder i hendes Misgjerning, og endeligen, at hun først, efterat hun havde født, og da hun ikke vidste noget af sig selv at sige, havde taget den Beslutning at ombringe Barnet, da saadant ei før havde været hendes Hensigt. Denne Bekjendelse er overensstemmende med de afhorte Vidners Forklaringer. Hendes Madmoder har forklaret, at, da hun troede, at Delinqventinden var nær ved at føde, spurgte hun hende, om hun ei var svanger, og sagde tillige, at hvis hun skulde føde Barn, skulde hun forlade deres Huus og gaae til sin Moder; men Delinqventinden benægtede da saadant. Hendes Moder har ligeledes forklaret, at hendes Datter har benægtet for hende sit Svangerskab, under Foregivende, at det var en Sygdom, der gjorde hende saa tyk. I Øvrigt have samtlige Vidner bevidnet Delinqventindens og hendes Moders Fattigdom, hendes usle Opdragelse, men desuagtet førte stikkelige Vandel. Obduktions-For-

retningen siger bestemt, at det af de sædvanlige Kjendetegn er klart, at Barnet har respireret og været suldbaaret, men at der ei var Spor af udvortes Bessadigelse, hvorimod fandtes de Kjendetegn, som i Almindelighed findes hos Drukne.

Efterat denne Sag med alle sine Omstændigheder, samt Høiesterets Tilforordnedes derom gjorte Indstilling, fra det danske Cancellie har været Hs. Majestæt foredraget, har det behaget Høistamme, ved Reskript til Stiftamtmanden over Aalborg Stift, under 22 Febr., at formilde ovenansførte Høiesterets Dom saaledes, at Delinqventinden benaades paa Livet, imod at hensesættes til Tugthuus-Arbeid paa Livstid. De Grunde, som have talet for denne Delinqventinde til hendes Strafs Formildelse, ere, foruden at hendes egen Ansøgning derom har været understøttet af tvende Præster, Provst Reiersen og Pastor Bedsted, der begge bevidne saavel hendes ellers udmærket gode moralske Karakter, samt alvorlige Fortrydelse over hendes Misgjerning, som hendes store Enfoldighed, følgende:

- 1) at der intet Spor findes til, at hun animo deliberato (med velberaad Hu) har dræbt Barnet, men at saadant er skeet paa en Tid, da hun, betagen af Fødselsmerter, ei var sig selv bevidst, ligesom og hendes Armod og Uformuenhed til at sørge for sig og Foster, synes at tale til hendes Udskyldning;

2) at

- 2) at hun ei har søgt eenlige Steder, men sødt paa sit sædvanlige Leie, i Stuen hos sin Husbond og Moder;
- 3) at hun dulgte Svangerskabet, fordi dets Aabenbarrelse vilde have berøvet hende sin Tjeneste, uden at hun hos hendes fattige Moder kunde vente Ophold;
- 4) hendes meget store Eensfoldighed, der er bevidnet af Præsterne, Sletting og Halsjær;
- 5) at hun, uagtet hendes flutte Opdragelse, ellers har opført sig skikkelig; og endeligen,
- 6) at Straffens Hensigt, som er Sikkerhed for Fremtiden, ikke fordrer hendes Død.

Blandede Efterretninger.

Foranlediget af en fra Leilændingerne og Hunsmandene under Gædegårdene Næss og Thosæ i Mosses Fogderi, Aggershuus Stift, indkommen Ansøgning, om Befrielse fra det dem paalagte formeentligen overdrevne Pligtarbejde m. v., har Cancelliet, under 15 Sept. 1798, efter foregaaet Brevverling med Rentekammeret, tilskrevet Amtmanden over Smaalehnens Amt: at, da det af de i den Anledning indhentedes Oplysninger erfares, at Pligt-Arbejdet ved de Godser, fra hvilke Klager ere indkomne, ikke i de Leilændingerne meddelte Byggjælbreve udtrykkelig er bestemt, men at det skal forrettes efter Skik og Brug, i Overeenstemmelse med en privat Fortegnelse, som er i Gaardeiernes Bærg,

saa maa det, for saavidt som dette fra Alders Tid har
 været saaledes, nok antages, at enhver Leilanding, i
 det han ved sit Reversal har explicite forpligtet sig til Ar-
 beid, ogsaa implicite har vedtaget at forrette det sam-
 me, som til den Tid har været præsteret. Men da det
 er høist magtpaaliggende, at Arbeidet for Estertiden ud-
 trykkeligen og nøie vorder bestemt, saa bør Godseierne
 ufortøvet tilstille enhver Leilanding en skriftlig Forteg-
 nelse over det Arbeid, hvilket hine holde sig berettigede
 til at fordre. Dersom da nogen Leilanding paaftaaer,
 at det fordrede Arbeid er mere, end det hidindtil forret-
 tede, og hvortil han erkjender sig at være pligtig, maa
 Sagen, for saavidt som den ikke ved Forligelses-Kom-
 missionens Mellemhandling i Mindelighed kan afgjøres,
 henvises til Paakjendelse ved Rettergang, i hvilket Til-
 fælde da, efter den fra Forligelses-Kommissionen med-
 delende Oplysning, det vil tages i nærmere Overveielse,
 om de Klagende bør forhjælpes til beneficium pauper-
 tatis; dernæst bør det i Henseende til de herefter udstæ-
 dende Fæstebreve eller Bygselsædler iagttages, at i sam-
 me, saavelsom i de, i Overensstemmelse dermed, af Lei-
 landingerne afgivende Reversaler, Pligtarbeidet nøj-
 agtigen bestemmes, og i Tilfælde, at det ikke bliver
 iagttaget, bør Jordbrotten være aldeles uberettiget til
 at fordre videre Pligtarbeid af Leilandingen, end den
 i N. L. 3 — 14 — 19 i Almindelighed fastsatte Skyds-
 færd, enten in natura, eller hvad derfor tilforn har
 været

været betalt i Penge. Hvad den af en Deel af Klagerne paastaede Ret til Skovhugst, uden Udviiisning, angaaer, da har N. L. 3 — 14 — 34 ikke udtrykkelig bestemt, om den Leilendingen tilkommende Skovhugst skal være efter eller uden Udviiisning, og da dette Lovsteds Forstaaelse in Praxi er forskjellig, bør, hvor dette ei i Byggeskrevet er fastsat, paa ethvert Sted dermed forholdes, ligesom hidindtil, for saavidt som deraf kan sluttet til begge Parteres stiltiende Samtykke; dog forstaaer det sig, at ogsaa enhver Tvistighed over denne Punkt maa afgjøres, enten i Windelighed eller ved Lovens Dom. Hvad endeligen Huusmændenes Klage betræffer, da er ved Forord. af 29 Juni 1792 saavel sørget for denne Deel af den norske Bonde-Ålmue, at denne, ved sammes Overholdelse, kan ansees at være fuldkomment betrygget imod al Forurettelse; Cancelliet har derfor anmodet bemældte Amtmand at henvise Klagerne til denne Forordning, med Tilfagn om at forhjælpes til deres Ret, i Tilfælde, at de imod dens Bud forurettes

Ved Høiesterets Åbning paa Rosenborg Slot, d. 7 Marts næstkommende, bliver, i Følge kongelig Resolution af 20 d. M., følgende Sag foretagen: Kjøbmand Christian Anker Schioldborg, contra Kjøbmand Jens Giested i Christiania, i hvilken Sag Advocat Rottbøll møder for Citanten, og General-Fiskal Skibsted for

Ind-

Indstævnte. Sagen angaaer en Bærel-Obligation paa 500 Rdlr., udgiven den 27 Juni 1796 af Nves Solivet i Christiania til E. N. Schioldborg, som igjen, ved Transport af samme Dato, har overdraget den til Jens Giested, for af ham bekommen lige Sum; denne Obligation har J. Giested paastaet indfriet af E. N. Schioldborg, i Folge dennes Transport, da Solivet, inden Bærel-Obligationens Udløb, havde, den 19 August 1796, opgivet sit Bo til Skifte-Rettens Behandling, og altsaa ei til bestemt Tid kunde indfri samme. Giested har til rette Tid requireret Betaling i Skifteretten, som ikke kunde opfylde hans Begjæring; han har og beskiftet Schioldborg for at faae ham til at udbetale Obligationen imod dens og Transportens Extradering; men da han ikke derpaa vilde indlade sig, stævnedes Giested ham til disse 500 Rdlrs. Betaling. Ved Bytinget er falden saadan Dom: at Schioldborg bør være fri for Citanten Giesteds Tiltale, og Processens Omkostninger være ophævede; derimod er ved Laugtinget kjendt for Ret: at Bytings-Dommen frasaltes, og Schioldborg bør til Giested betale de paastævnte 500 Rdlr. med Rente fra 27 Juni 1796 til Betaling skeer m. v. Nævndte Dom indstævner Schioldborg til Underklendelse m. m. ved Høiesteret.

Cancelliet har imodtaget en Forespørgsel, om ikke vedkommende Kirke-Betjenter i Provindserne burde tillægges noget i Salarium, naar de til Præster i Stiftet kaldte

faldte Kandidater erholbe Tilladelse at lade sig ordinere her i Staden? I den Anledning har bemældte Kollegium svaret: at naar Kirke-Betjentene ingen Forretninger have, kan dem ei heller tilkomme noget Salarium.

I Anledning af, at en Bysfoged, efter Byens Bageres Begjæring, har formeent en Bager fra en anden Kjøbstad, til et Heste- og Qvæg-Marked at falholde sit medbragte Brød, har Cancelliet modtaget en Forspørgsel, om en saadan Evang herester bør udøves? Bemældte Kollegium har derpaa tilskrevet Bedkommende: at ligesom det ikke kan indsee, at Bysfogden har været berettiget til den udøvede Fremgangs-Måde, siden der i Forordningen af 13 Febr. 1775 intet findes, som formener Brøds Forhandling paa offentlige Markeder, saaledes skjønner det ei heller, at der kan være nogen gyldig Grund til saadan Indskrænkning, enten i Brøds eller andre Godevarers Falholdelse, saa meget mindre, som det er at formode, at de Borgere, der ellers almindeligen forsyne de smaae Kjøbstæder med deslige Fornødenheder, ei stedse tilstrækkeligen ville kunne forsyne den Mængde, der kommer sammen til et Marked.

Under 9 d. M. har Cancelliet tilskrevet Amtmanden over Budsheruds Amt, at foranstalte afskediget Major, P. J. Ross, justitialiter tiltalt for den af ham begaaede

gaaede Voldsomhed imod Sørenskriveren, Justitsraad
Stochfleth, under en Nabods = Sags Behandling paa
Gaarden Skot.

I Anledning af, at det nationale Mandskab, som
i Udskrivnings-Aaret skal indfinde sig ved det vedkommende
Regiment, og der forblive i 7 Uger, for at lære Ex-
ercicen, ofte, deels aldeles udeblive, formedelsf Syg-
doms Forsald, og deels blive syge, imedens de ere i Exer-
ceer-Skolen, har Cancelliet, under 16 Februar, til-
skrevet samtlige Landmilice-Sessioner i Danmark, at,
da Forordningen af 15 Jan. 1790, i Henseende til
Tiden, naar Mandskabet skal møde, ikke, siden
Plakaten af 24 August 1792 udkom, meer er anvende-
lig, saa fastsattes som Regel, at den Deel af Mand-
skabet, der formedelsf bevilslig Sygdoms Forsald ikke
kan møde den befalede Tid om Esteraaret, skal indfinde
sig næste Aar 7 Uger før den almindelige Exerceer-Tid,
samt at de Nationale, der maatte blive syge, imedens
de ere i Exerceer-Skolen de anordnede 7 Uger for at un-
dervises, skulle forblive der saa lang Tid, som udfordres
til, at de kunne indhente det forsamte, dog at sidstnævnte
Tid ikke overskrider den, i hvilken de have været syge.
I øvrigt forbliver Forordningen af 15 Jan. 1790 i sin
Kraft.

Under 16 Febr. har Cancelliet tilskrevet Biskoppen over Sjælands Stift: at da Præsterne i Slagelse Herred en Tid lang have haft mange Vakancer at besørge, maa den Uge-Prædiken, som i Fasten skal holdes over Passionen, til Lettelse for bemældte Præster, ophøre i Vakancer, nemlig: der hvor Kaldet er ubesat, imod at Passions-Historien i den Tid lægges til Grund for Søndags-Prædikenerne, og at Degnen eller Kirkesangeren, og i Anneret Skoleholderen, indfinder sig i Kirken paa Faste-Onsdagene til sædvanlig Tid, efter foregaaende Ringning, for at synge en Psalme, læse et Kapitel i Bibelen, efter Provstens Anviisning, ledsaget med en kort Bøn, og atter synge en Psalme til Beslutning, i Fald 3 til 4 Mennesker i det mindste ere tilstede, som ville tage Deel deri.

Pleie-Kommissionen for vor Frelser's Sogn paa Christianshavn har, til Lettelse og Lindring for de Fattige, kjøbt et Huus næst ved Sognets Arbeidshuus, for den Summa 4600 Rdlr. Denne Kapital har Grosserer Niels Brock her af Staden, ved et under 10 Sept. 1794 oprettet, og under Gaars Dato gratis konfirmeret Gavebrev, dertil skænket, paa følgende Vilkaar:

1) At af de omtrent 80 Lemmer, som formeenes at kunne indlægges deri, betale de 50 Lemmer for Huusleie og Sengeleie een Skilling Dag og Nat, eller 4 Rdlr. aarlig, og de øvrige 30 Lemmer faae det for saa billig Leie som muligt.

- 2) I samme Huus indrettes til 2 a 3 Fattige, Mandspersoner eller Fruentimmer, enhver især at have til Brug for sig alene, en Stue eller et Kammer og et lidet Kjøkken, samt Leilighed til en a to Fagne Brændede, eller i det Sted Tørv, og af hvilket intet svares i Huusleie, men bliver dem en fri Bolig saa længe de leve, hvorimod, naar disse ingen Børn have, der behøve deres Efterladenskaber, skal samme, Alt, det Mindste med det Største, tilfalde Stiftelsen eller dette Fattighuus; og forbeholder bemældte Grosserer Brock sig og sine, samt hans afdøde Kones Arvinger, at indlægge bemældte 2 a 3 Fattige i disse dertil indrettede Stiftelsens Værelser, af hvem de finder for got, og først, naar disse i længste Leed alle ere uddøde, kan Pleie-Kommissionen fremdeles bestemme dem i denne Henseende efter beste Overbeviisning.
- 3) Til dette Huses Udgifter Beskridelse giver Grosserer Brock aarligen, fra den 11 Decbr. 1794, saa længe han lever, 80 Rdlr. i to Terminer, nemlig til 11 Juni og 11 Decbr.
- 4) Naar Grosserer Brock dør, skænkes og gives benævnte Kapital 4600 Rdlr. til otmeldte Stiftelse eller Huus, til Bopæl for Sognets Fattige, og da under den Betingelse, at forberørte 50 Lemmer af de ældste og værdigste nyde fri Huusly, imod at ogsaa sammes Efterladenskaber og Eiende skal tilhøre Stiftelsen eller Fattighuset.

5) Ligeledes bestemmer Grosserer Brock, for at gives efter hans Død, aparte 600 Rdlr., til Hjelp til bemældte Fattighuses og de 50 Lemmers Senges Vedligeholdelse, som nyde fri Bolig, saa at den hele staaende Kapital i alt bliver 5200 Rdlr.; for hvilken Sum er leveret en kongelig Obligation med behørig Naategning, samt under den Reservation, at Giveren hæver og tager Renterne deraf, saa længe han lever.

Endnu er følgende Betingelse fastsat:

6) At, i det uventede Fald, at de nærværende Anstalter med Pleie-Kommissionen og Arbeids-Anstalten, i Tiden, skulle forandres og ophøre, og bemældte Fattig-Bolig eller Huus med Inventarium blive solgt, forommældte Kapital 5200 Rdlr., da aldrig og paa ingen Maade maa tages fra Christianshavns eller Frelserens Sogn, men tilhøre samme for bestandigt og der stedse forblive, samt Renterne deraf, til hvert Aars 11 Juni og 11 Decbr., da af Præsterne, Kirkeværgerne, Pleie-Kommissionen og Fattiges Forstanderne efter fleste Stemmer at anvendes og gives til de meest Fattige og Trængende paa Christianshavn som Hjelp til Underholdning og Huusly.

Da Cancelliet har fornummet, at Skifteretterne paa nogle Steder ere af den Meening, at Forordningen af 3 Juni 1796, dens 2 Kap. 7 s ikkun skulde være gjældende for de Domstole, hvor Rettergangs-Tvistsigheder

behandles efter Stevning, og at Skifteretterne ikke have den samme Myndighed og den samme Pligt, som de øvrige Domstole, i Henseende til at indskrænke og afværge Sagens Forhaling ved unødvendige Udsættelser; saa har bemældte Kollegium, ved Skrivelse af Dags Dato, tilskjendegivet samtlige Øvrigheder, til Betjendtgjorelse og Efterretning for alle Vedkommende, at den omhandlede; ikke mindre angaaer Skifte-Retter og Skifte-Forvaltere, end enhver anden Dommer.

Pedige Embeder.

Under det danske Cancellie: Illstrust og Sundsted Sognekalb i Viborg Stift, 300 Rdlr., hvoraf svares 150 Rdlr. aarlig til den afdøde Sognepræstes Formand; Distrikts-Kirurgiatet i Aarhus, samt Ring, Hasle, Vester-Lisberg, Sabroe og Framlev Herreder; den ordinerede Lærers Embede i Schiervæ under Trømsøe Pastorat i Nordlandene, Læreren nyder aarlig 160 Rdlr. af Missions-Kassen.

Befordringer.

Under det danske Cancellie: Den 29 Januar ere Justitsraad og Kommitteret i General-Toldkammeret, G. F. Frelsen, Justitsraad og Kommitteret i Rentekammeret, M. v. Essen, Justitsraad og Høiesterets-Assessor, O. Risted, og Justitsraad og Høiesterets-Assessor, M. Fridsch, udnævnte til virkelige Statsraader; Cancellie-Sekretær og Rancellist i det danske Cancellie, G. F. Lange, til virkelig Cancellieraad; Cancellist M. Hansen,

sen, Kopiist C. D. Westengaard og Kopiist C. L. Lassen til Cancellie-Sekretærer; Studiosus H. P. Top til Sekretær. Den 22 Febr. er Raadmand og Byfoged i Viborg, T. Bisping, befikket til Cancellie-Raad; Byfogden og Byfriveren i Tønsberg med derunder lagte Holmestrand, ligeledes at være tillige Veier, Maaler og Brager i bemaldte Holmestrand; den residerende Kapellan i Slagelse og Sognepræst til Heininge, H. Eiler, til Sognepræst for Vjerby og Gludstrup Menigheder i Sjælland, og i hans Sted Kand. Theol. H. Vastholm; Sognepræsten for Nordstrømse paa Færøe, J. Landt, til Sognepræst for Allinge og St. Ols Menigheder paa Bornholm, og i hans Sted Kand. Theol. J. Begtrup; Skibspræst E. J. Oman konfirmeret til Præst ved Kjøbenhavns Kasp., Tugt. og Forbedringshuus.

Under Generalitetet: Den 15 Februar er Vice-Korporalen af Liv-Garden til Hest, E. H. v. Lühow, udnævnt til Kornet à la suite ved det flersvigke Rytter-Regiment, med Anciennete fra 1 Juni 1797, og Korporal J. v. Dass til Fændrik ved Kronprindsens Regiment. Ved Snarens Borger-Kompagni her i Staden er Second-Lieutenant Brastrop befikket til Premier-Lieutenant; Fændrik Hammerich til Sec. Lieutenant; Fændrik à la suite Møller til virkelig Fændrik, og Sergeant O. Ferslev til Fændrik à la suite.

Under Rentekammeret: Den 13 Februar er Lieutenant C. C. Stemann befikket til Huusfoged og Storsforvalter i Husum, og Kand. Jur. J. B. Meszner til adjangeret og succederende Sognesfoged og Skriver i Sønder-Hasted og Burg i Landstabet Sønderditmarsken.

Trykfeil.

- No. 7. S. 108 L. 18. Holsteen, læs Hertugbømmene.
 — S. 112 L. 9. Mæster, Seil- og Flagmager, læs
 Mæster-Seil- og Flagmager.
 — — 10. læs; interims Mestersvend, Nyksted.